

(7) Ukáže-li se, že nelze jinak odpomoci podstatným vadám ve správě, ministr sociální péče může rozpustit představenstvo Svazu a správu přenést na správce, představenstvo nebo výbor jím jmenovaný, kteří vedou správu a zastupují Svaz až do řádného ustanovení představenstva, vzešlého z nových voleb. Opatření k provedení nových voleb jest učiniti do 3 měsíců po rozpuštění představenstva.

§ 96.

Vláda je zmocněna, aby sjednala s vládami států, v nichž jsou zařízení obdobná tomuto pensijnímu pojištění, smlouvy k úpravě vzájemných poměrů v tomto oboru. Při tom zejména v případě vzájemnosti:

1. může býti vyloučena pojistná povinnost zaměstnanců v zdejších závodech, které jsou součástí podniků zahraničních, a může býti rozšířena na zaměstnance v závodech zahraničních, které jsou součástí podniku zdejšího;

2. ustanovení druhého bodu § 21 může býti změněno nebo zrušeno;

3. může býti stanovena v mezích § 68 povinnost československých nositelů pojištění k převodu premiových rezerv na cizozemské nositele pojištění;

4. může býti zrušen nárok vystouplých pojištěnců na vrácení premií podle § 25, stanovili se povinni pensijním pojištěním v cizím státě, s nímž byla uzavřena smlouva o vzájemném převodu premiových rezerv.

§ 97.

(1) Všeobecný pensijní ústav může pojištit:

1. osoby u něho pojištěné na dávky, které převyšují zákonné nároky;

2. osoby výdělečně činné, avšak nepodléhající pensijnímu pojištění, na dávky zákonné nebo na dávky zvýšené.

(2) Aby se provedlo pojištění těchto dávek, zřídí se zvláštní oddělení s odděleným hospodářstvím a účtováním.

(3) Stanovy tohoto oddělení, obsahující též sazby premií, podléhají schválení ministra sociální péče.

(4) Ohledně pojišťovacích obchodů v tomto oddělení neplatí ustanovení odst. 1. §u 87.

§ 98.

Nemocenské pokladny, zřízené podle zákonů o nemocenském pojištění, a bratrské po-

kladny jsou povinny spolupůsobiti při provádění zákona o pensijním pojištění. Výlohy s tím spojené hradí nositel pojištění.

§ 99.

Skupiny zaměstnanců podle zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 484 Sb. z. a n., nově podrobené pojistné povinnosti, nemohou býti členy zapsaných pomocných pokladen, jichž působnost jest podle čl. XXI, odst. 3., zák. z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., omezena na pojištěnce, podrobené pojistné povinnosti podle zák. ze 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z roku 1907, nebo čís. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z.

§ 100.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností ke dni 1. ledna 1922. Provede je ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Habrman v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Srba v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Franke v. r.	Malypetr v. r.
Novák v. r.	Dr. Hodža v. r.
Tučný v. r.	Dr. Markovič v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Udržal v. r.	Dr. Kállay v. r.

17.

Vládní nařízení

ze dne 26. ledna 1923

o plombování nádob a krabic, obsahujících olejový margarín, margarín, margarín rozpuštěný a umělý jedlý tuk.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 12 zákonného článku XLVI z roku 1895, týkajícího se zákona o falšování hospodářských plodin, výrobků a tovarů:

§ 1.

Nádoby a krabice, obsahující olejový margarín, margarín, margarín rozpuštěný a umělý jedlý tuk, nutno, pokud váží více než tři kilogramy, opatřiti úředně zapsanou plombou, a to dříve, nežli se zboží to dá do obchodu.

Neuposlechnutí tohoto příkazu trestá se jako přestupek, a to uzamčením až do 2 měsíců a peněžitým trestem až do 600 Kč.

§ 2.

Platnost ustanovení §§ 1, 2, 3, 4, 5 a 6 nařízení ministerstva obchodu ze dne 5. června 1902, č. 119 ř. z., rozšiřuje se na Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Ministru průmyslu, obchodu a živností se ukládá, aby ustanovení toto uvedl na Slovensku a v Podkarpatské Rusi ve známost.

§ 3.

Toto nařízení nabude účinnosti 30. dnem po jeho vyhlášení.

§ 4.

Provedením tohoto nařízení pověřují se ministr průmyslu, obchodu a živností, ministři vnitra, spravedlnosti a zemědělství, ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr pro zásobování lidu.

Habrman v. r.

Novák v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Franke v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Beneš v. r.	Stříbrný v. r.
Udržal v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	Tučný v. r.
Srba v. r.	

18.

Vládní nařízení ze dne 26. ledna 1923

o nejnižší vyrovnací částce v konkursním a mimokonkursním vyrovnávacím řízení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zák. čl. V z roku 1916:

Článek I.

(1) § 200, bod 5., zák. čl. XVII z roku 1881 zní takto:

Nenabídne-li úpadce zaplatiti konkursním věřitelům k vyrovnání jejich pohledávek s příslušenstvím alespoň 10% do jednoho roku.

(2) § 68 ministerského nařízení ze dne 15. listopadu 1915, č. 4070/1915 M. E., se zrušuje.

Článek II.

Řízení o nuceném vyrovnání mimo konkurs podle ministerského nařízení, č. 4070/1915 M. E., nelze zavést, nenabídne-li dlužník zaplatiti věřitelům, kteří nemají nároku na výhodné uspokojení, aspoň 35% jejich pohledávek s příslušenstvím do dvou let.

Článek III.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Nabídky úpadců a dlužníků, které byly učiněny před tímto dnem a nebyly konečně zamítnuty, jest posuzovati podle dosavadních předpisů.

(2) Nařízení provede ministr spravedlnosti.

Habrman v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Kállay v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Novák v. r.
Dr. Franke v. r.	Šrámek v. r.
Srba v. r.	Tučný v. r.

Udržal v. r.

19.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 19. ledna 1923

o obchodní dohodě mezi republikou Československou a královstvím španělským.

Obchodní dohoda sjednaná v Madridě výměnou not ze dne 18. a 19. listopadu 1921, která byla uvedena nařízením vlády republiky Československé ze dne 19. ledna 1922, č. 17 Sb. z. a n., v prozatímní platnost na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., byla ve smyslu § 3 prv citovaného zákona Národním shromážděním ve schůzích ze dne 5. dubna 1922 a 19. června 1922 schválena a dne 23. září 1922 presidentem republiky ratifikována.

Dr. Beneš v. r.

20.

Vyhláška ministra financí ze dne 29. ledna 1923

o rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů výdělkových podniků podle článku 3., odstavce 3., smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní.

Při rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů výdělkových podniků ve smyslu článku 3., odst. 3., smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání